

Kornfeld Tibor Gyerektársaságban

A képen a fiam látható a pajtásaival.

A fiam 1952. október 21-én született. Amikor megszületik a fiúgyerek, meg kell "malenolni". [lásd: körülmetélés]. Én nem akartam. Dunaszerdahelyen élt egy nagyon vallásos zsidó bácsi, Reich volt a neve. Nem hagyta békén a feleségemet, állandóan azt mondogatta: "Mit szólna a maga anyja? Szült egy fiút, és most, amikor ilyen kevesen vagyunk zsidók, maga nem akarja, hogy a maga fia zsidó legyen?!" Amikor a feleségem elmesélte, hogy mit mondott neki Reich bácsi, mondtam, jó. A fiad majd szemrehányást fog tenni, hogy megkülönböztetted őt a többiektől. Ezt aztán nem lehet visszacsinálni, megmarad örökre. Akkor a feleségem kijelentette, hogy vallásos és hívő, ezért a fiunk legyen megmalenolva. Jó, hát legyen. Kisebb ünnepséget is csináltunk. Én soha nem tagadtam le, hogy zsidó vagyok. Zsidónak tartottam magam, de nem voltam vallásos. Azt akartam, hogy ha már van egy fiam, zsidónak fogom nevelni. Igaz, hogy nem a vallás szerint, de mint ember, legyen zsidó, és érezze is magát zsidónak. Azt hiszem, hogy ez lényegében sikerült.

Igaz, hogy amíg a fiam kisebb volt, addig az unokatestvéreivel eljárt húsvétkor a keresztény nőismerősökhöz locsolni. Volt, ahol piros tojást kapott érte, máshol pénzt.

Azt nem lehet mondani, hogy valamiből kihagytuk volna Tibit. A fiam részt vett a zsidósággal kapcsolatos dolgokban. Kialakult egy fiatal társaság itt, Dunaszerdahelyen, csupa zsidó fiatal volt benne. Ezek nagyon összetartottak. Szoktak kirándulni, beszélgetni, kártyázni, táncolni. Mindig valamelyik családnál jöttek össze. Ennek a baráti társaságnak egy része a mai napig is létezik. Néha összejönnek még.